

Sentencja

Artykuł 40 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r. nie sprzeciwia się przepisom krajowym takim jak te będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, które zwalniają z podatku od wartości rynkowej nieruchomości położonych na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, spółki mające siedzibę na terytorium tego państwa i uzależniają owo zwolnienie w przypadku spółek, które mają siedzibę na terytorium państwa trzeciego, lecz będącego członkiem Europejskiego Obszaru Gospodarczego, od istnienia umowy o pomocy administracyjnej zawartej pomiędzy rzeczonym państwem członkowskim a tym państwem trzecim w celu zwalczania oszustw podatkowych i unikania opodatkowania lub od okoliczności, że na podstawie traktatu zawierającego klauzulę o niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową rzeczono osoby prawne nie powinny podlegać większemu obciążeniu podatkowemu niż obciążenie podatkowe, jakiemu podlegają spółki mające siedzibę na terytorium państwa członkowskiego.

(¹) Dz.U. C 102 z 1.5.2009, str. 12.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 21 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulio tis Epikrateias — Grecja) — Idryma Typou A.E. przeciwko Ypourgos Typou kai Meson Mazikis Enimerosis

(Sprawa C-81/09) (¹)

(Swoboda przedsiębiorczości — Swobodny przepływ kapitału — Prawo spółek — Pierwsza dyrektywa 68/151/EWG — Spółka akcyjna prowadząca działalność w zakresie prasy i telewizji — Spółka i akcjonariusz do których należy ponad 2,5 % akcji — Grzywna administracyjna ciążąca na nich solidarnie)

(2010/C 346/19)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulio tis Epikrateias (naczelny sąd administracyjny)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Idryma Typou A.E.

Strona pozwana: Ypourgos Typou kai Meson Mazikis Enimerosis (minister prasy i środków przekazu)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Symvoulio tis Epikrateias (naczelny sąd administracyjny) — Wykładnia art. 1 pierwszej dyrektywy Rady z dnia 9 marca 1968 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi Traktatu, w celu uzyskania ich równoważności w całej Wspólnocie, dla zapewnienia ochrony interesów zarówno

wspólników jak i osób trzecich (Dz.U. L 65, s. 8) — Przepisy krajowe wprowadzające odpowiedzialność solidarną spółki akcyjnej działającej w branży prasowo-telewizyjnej oraz jej akcjonariuszy będących właścicielami ponad 2,5 % kapitału zakładowego za grzywny administracyjne nakładane w związku z działalnością takiej spółki

Sentencja

1) Przepisy pierwszej dyrektywy Rady z dnia 9 marca 1968 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi traktatu, w celu uzyskania ich równoważności w całej Wspólnocie, dla zapewnienia ochrony interesów zarówno wspólników jak i osób trzecich należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisowi krajowemu, takiemu jak art. 4 ust. 3 ustawy nr 2328/1995 o ustroju prawnym telewizji prywatnej i radiofonii lokalnej, o uregulowaniu zagadnień związanych z rynkiem radiofonii i telewizji oraz o niektórych innych zagadnieniach w brzmieniu ustalonym na mocy ustawy nr 2644/1998 o świadczeniu usług w zakresie radiofonii oraz płatnej telewizji, w części, w której stanowi on, że grzywny przewidziane w jego poprzednich ustępach w przypadku naruszeń obowiązujących przepisów i zasad etycznych regulujących działalność stacji telewizyjnych, mogą być nakładane nie tylko na spółki, którym przysługują koncesje na utworzenie i prowadzenie stacji telewizyjnych, lecz również, solidarnie, na wszystkich wspólników lub akcjonariuszy, do których należy ponad 2,5 % kapitału zakładowego.

2) Artykuły 49 i 63 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie takiemu przepisowi krajowemu.

(¹) Dz.U. C 102 z 1.5.2009.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 26 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien — Austria) — Ingrid Schmelz przeciwko Finanzamt Waldviertel

(Sprawa C-97/09) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuły 24 ust. 3 i art. 28i — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 283 ust. 1 lit. c) — Ważność — Artykuły 12 WE, 43 WE i 49 WE — Zasada równego traktowania — Procedura szczególna dla małych przedsiębiorstw — Zwolnienie z podatku VAT — Odmowa stosowania zwolnienia do podatników mających siedzibę w innych państwach członkowskich — Pojęcie „rocznego obrotu”)

(2010/C 346/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien